

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

1	14	Παρασκευή	Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας
2	15	Σάββατον	Τίτου δούλου τοῦ θαυματουργοῦ
3	16	Κυριακὴ	† ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ. Νικήτα δσ. Ἰωσήφ ὁμνογράφου
4	17	Δευτέρα	Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῖφ
5	18	Τρίτη	Κλαυδίου μάρτυρος
6	19	Τετάρτη	Εὐτυχίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
7	20	Πέμπτη	Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης
8	21	Παρασκευή	† Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἡρωδίωνος τοῦ ἀποστόλου
9	22	Σάββατον	Εὐψυχίου μάρτυρος
10	23	Κυριακὴ	† Τοῦ Θωμᾶ. Τερεντίου μάρτυρος
11	24	Δευτέρα	Ἄντιπα ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Περγάμου
12	25	Τρίτη	Βασιλείου ἐπισκόπου.
13	26	Τετάρτη	Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης
14	27	Πέμπτη	Ἀριστάρχου ἐπισκόπου
15	28	Παρασκευή	Κρήσκεντος μάρτυρος
16	29	Σάββατον	Ἀγάπης, Εἰρήνης, Χιονίας μαρτύρων
17	30	Κυριακὴ	† Τῶν Μυροφόρων. Μακαρίου, Συμεῶν

ΜΑΪΟΣ

18	1	Δευτέρα	Ἰωάννου τοῦ δούλου καὶ Ἰωάννου τοῦ νεομάρτυρος
19	2	Τρίτη	Παφνουτίου ἱερομάρτυρος
20	3	Τετάρτη	Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, Ζαχαίου
21	4	Πέμπτη	Ἰανουαρίου καὶ Ἀλεξάνδρας μαρτύρων
22	5	Παρασκευή	Θεοδώρου τοῦ Συκεῶτου
23	6	Σάββατον	† Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου
24	7	Κυριακὴ	† Τοῦ Παραλύτου. Ἐλισάβετ τῆς θαυματογ. Σάββα
25	8	Δευτέρα	Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ
26	9	Τρίτη	Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασσίας
27	10	Τετάρτη	Ματρώνης δούλας, Συμεῶν ἱερομάρτυρος
28	11	Πέμπτη	Τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μαρτύρων
29	12	Παρασκευή	Ἰωάννου καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων
30	13	Σάββατον	Ἰακώβου ἀποστ. ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

Ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Ταῦρον.

Ἥλιον ἀνατολὴν καὶ δύσεις

1 ἄν.	5.55	δύσ.	6.57
5	> 5.50	>	7.
10	> 5.43	>	7.5
15	> 5.37	>	7.9
20	> 5.31	>	7.14
25	> 5.25	>	7.18
30	> 5.20	>	7.23

Σελήνης φάσεις

6 τελευτ. τέταρτον	2.54	π.	μ.
14 Ν. σελήνη	7.3	π.	μ.
21 πρ. τέταρτον	5.55	μ.	μ.
28 πανσέληνος	8.6	π.	μ.

Ἔρα Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ὄνόματα τοῦ Ἀπριλίου: Ἀἰγιοργίτης, Λαμπριάτης.

Ρητὰ τοῦ Ἀπριλίου:

*Ἄν βρέξη ὁ Μάρτης δυὸ νερά κι' Ἀπρίλης πέντε δέκα,
νὰ ἰδῆς τὸν κοντοκρίθαρο πῶς στῆθει τὸ μουστάκι,
νὰ ἰδῆς καὶ τὶς ἀρχόντισσες πῶς φιλοκλισαρῆζον,
νὰ ἰδῆς καὶ τὴ φτωχολογιά πῶς φιλοκοσκινάει.*

Συνήθειαι, Προλήψεις, Παραδόσεις:

Τῆς Πρωταπριλιάς ἡ βροχὴ εἶναι γιαιτρικὸ γιὰ τὴ θέρημ' τῆ μαξεύουον σ' ἓνα μπουκάλι καὶ ποτίζονται ἅμα θερμαθοῦν. (Θεράκη)

—Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ποῦ σταυρώθηκεν ὁ Χριστὸς δὲν κρεμνοῦν πλυμένα ρούχα σὲ σκοινιά καὶ σὲ κλαριά, ἀλλὰ τ' ἀπλώνουον κάτω. (Σύμη)

—Τὸν Ἐπιτάφιο τὸν φυλάγαν ὅλη τὴ νύχτα τῆς Μεγάλῃς Παρασκευῆς κορίτσια καὶ δυὸ τρεῖς γερόντισσες, γιαιτὶ τότε τὸν Ἐπιτάφιο τὸν ἔφελαν ὑστερ' ἀπ' τὰ μεσάνυχτα. Τοῦ Ἐπιταφίου τὰ λουλούδια τ' ἀρπαζαν, τὰ ξέραιναν καὶ τὰ φύλαγαν νὰ καπνίζουονται γιὰ τὸ μάτιασμα. Τὰ κεριά τοῦ Ἐπιταφίου τὰ φύλαγαν καὶ τ' ἀναβαν ὅταν ἄστραφε γιὰ νὰ μὴν τοὺς κάψη ἀστροπελέκι, κι' ὅταν τ' ἀναβαν ἔλεγαν τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς Παναγίας. (Π. Ἀθήνη)

—Τῆ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως μετὰ τὸ τέλος τῶν κανόνων *Κύματι θαλάσσης* κλπ. σβύνονται ὅλα τὰ φῶτα καὶ τὰ καντήλια ἀκόμη, καὶ μένει ἀναμμένο μόνον τοῦ Ἱεροῦ στὸν Τιμιο Σταυρό. Μέσα στὸ σκοτάδι ψάλλουον οἱ ἱερεῖς τὸ *Ἰδοῦ σκοτία καὶ πρωῶ* καὶ ἔπειτα βγαίνουον ἔξω μετὰ τὸ *Δεῦτε λάβωμεν φῶς* καὶ φέρουον πάλι τὴ λάμψη στὴν ἐκκλησιά. (Καλάβρυτα)

—Γυρίζοντας ἀπὸ τὴν Ἀνάστασι στὰ σπίτια τοὺς προῖν νὰ ποῦν μέσα χαιρετοῦν πρώτα τὰ δέντρα τῆς ἀλλῆς ἢ τοῦ κήπου τρεῖς φορὲς μετὰ τὸν πασχαλινὸ χαιρετισμὸ: *Χριστὸς Ἀνάστη, δέντρα μου,* καὶ ὑστερα χαιρετιοῦνται συναμεταξύ τους. (Κύπρος)

—Τῆ δευτέρῃ Ἀνάστασι, τὸ ἀπομεσήμερο τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, τὴν ἔλεγαν Ἀγάπη καὶ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἐγίνουονταν *ἀδεροφοποῖτοι*

τά παληκάρια μὰ ἔπρεπε πάντα νὰ εἶναι μπροστά κ' ἓνα κορίτσι. Ὁ παπᾶς, ἀφοῦ τοὺς διάβαζε, τοὺς ὄρκιζε στὸ Εὐαγγέλιο, τοὺς περιζῶνε μ' ἓνα μακρὸ κόκκινο ζουνάρι καὶ τοὺς ἔσερνε κατὰ τὸ Ἱερό. Ὑστερα φιλοῦνταν, φιλοῦσαν τοῦ παλᾶ τὸ χέρι καὶ ἦταν ὁ ἓνας γιὰ τὸν ἄλλον πλιώτερο ἀπ' ἀδέρφια. (Π. Ἀθήναι)

— Ὑστερα ἀπὸ τὸ Πάσχα πέντε μέρες δὲν πλένουν, δὲν πηγαίνουν στ' ἀμπέλια, δὲν ἀφήνουν τὴ νύχτα ἀπλωμένα ἀσπρόρρουχα, γιὰτὶ οἱ πεθαμένοι γυρνοῦν σαράντα μέρες στὰ κεραμίδια κι' ἅμα ἰδοῦν ἄσπρα ρούχα σκοντάφτουν καὶ πέφτουν. (Θράκη)

— Τὴν πρώτη Δευτέρα ὕστερα ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ νέθανε οἱ γυναῖκες καὶ τὰ κορίτσια καὶ γεμίζανε τὸ νέο ἄδράχτι. Τὸ πρῶτὸ πιάνανε τὴν πρώτη ρόκα, κάνανε τὸ σταυρὸ τους, ἔλεγαν τρεῖς φορὲς τὸ Χριστὸς Ἀνέστη καὶ ὕστερα νέθανε ὅλη τὴ μέρα, γεμίζανε τὸ νέο ἄδράχτι καὶ τὸ βάζανε στὰ εἰκονίσματα. Σ' ὅποιου κοριτσιοῦ τὸ ἄδράχτι ἀτόμενε πολὺ ξύλο ἀδειανό, λέγανε πὼς θὰ πάρη φτωχὸν ἄντρα, καὶ σ' ὅποιου φαίνονταν λίγο ξύλο, λέγανε πὼς θὰ πάρη πλούσιον ἄντρα. Τὸ νέο ἄδράχτι τὸ εἶχανε γιὰ τὸ πρῶτο πανὶ ποὺ ὑφαίνανε ὕστερα ἀπ' τὸ Πάσχα. (Π. Ἀθήναι)

— Τὴν παραμονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μαζεῦουν τσουκνίδες καὶ βάζουν στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ, γιὰτὶ τὴ νύχτα βγαίνει τζάντι (δαμόνιο) καὶ παίρνει τὸ οὔρι (τὴν εὐτυχία τοῦ σπιτιοῦ). (Θράκη)

— Τὴν παραμονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀνάβουν φωτιὲς καὶ πηδοῦν τραγουδῶντας:

*Ὁξω ψύλλοι καὶ κοριοὶ
καὶ μεγάλοι ποτικοί. (Σύμη).*

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἱστορικὰ τῆς Ἑκατονταετηρίδος (1822).

Ἱ. Ἀπριλίου 3. Κατὰληψις τοῦ χωριοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Χίου ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ σφαγὴ πάντων τῶν κατοίκων αὐτοῦ.

4. Καταδίωξις καὶ φυγὴ τῶν Σαμίων ἐκ Χίου μετὰ τοῦ Λ. Λογοθέτου.

5. Ἀπαγχονισμὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Μιχαὴλ Χαντζερῆ, τοῦ Γεωργίου Μαυροκορδάτου καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν παραθύρων τῶν οἰκιῶν των.

6. Ἐκστρατεία 75 χιλιάδων Τούρκων κατὰ τῆς Νιαούσης ὑπὸ τὸν Ἀδδουλουβούδη. Μετὰ μικρὰν ἀντίστασιν ἡ πόλις παραδίδεται εἰς τὴν σφαγὴν καὶ τὴν διαρπαγὴν. Τὰ μαρτύρια τῶν κατοίκων ἀπερίγραπτα. Εἰς 5 χιλ. ἀνέρχονται οἱ σφαγέντες καὶ αἰχμαλωτισθέντες, καὶ ἰσάριθμοι καταφυγόντες εἰς Παλιόπυργον εὐρίσκουν τὸ αὐτὸ τέλος.

8. Ἐκστρατεία τῶν ἐν Ρεθύμνῃ τῆς Κρήτης Τούρκων κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῶν κατεχόντων τὴν θέσιν Καστέλλαν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀνδρείου Βαλέστα. Οἱ Τούρκοι ἀποκρούονται καὶ ὑποχωροῦν ἀπολέσαντες ἄνδρας καὶ δύο σημαίας.

14. Τροπὴ τῶν Ἑλλήνων ἐξωθεν τῆς Ρεθύμνης καὶ θάνατος τοῦ Βαλέστα.